

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Reperetele actualității agricole

TIMPUL PRIELNIC TREBUIE VALORIFICAT PRINTR-O MOBILIZARE MAXIMĂ LA ÎNTREȚINEREA CULTURILOR

Iată un adevăr binecunoscut oamenilor muncii din agricultură: a prașilă bună face cit o ploaie bună. Precipitațiile nu au lipsit în această primăvară, nici la semănat și nici acum, cînd este momentul întreținerii culturilor. Dar pentru ca aportul umidității solului să se concretizeze în sporuri de recoltă nu trebuie ominată prașila, această altă de importanță lucrare pentru întreaga evoluție a fiecărei culturi în parte. Tocmai de aceea, în momentul acesta, de care depind recoltele record din 1984, timpul prielnic se cere folosit cu maximă intensitate și răspundere din partea tuturor gospodariilor ogarelor. Numai înlăturînd pericolul inburuienării lanurilor, menținînd densitățile optime de plante pe unitatea de suprafață, deci aplicînd la timp și de bună calitate toate lucrările de întreținere — existența posibilităților reale de a spori substanțial nivelul recoltelor va fi transformat, în acest an, în certitudinea succesului.

Prețutîndeni sînt intrunite condiții pentru a se acționa pe un front larg la îngrijirea culturilor prășitoare. Totuși diferențele ce se înregistrează între unități și județe privind procentul de realizare a primelor prașile manuale și mecanice reclamă ca peste tot să se impulsioneze ritmul zilnic de lucru. Sfecla de zahăr, floarea soarelui, porumbul, toate culturile prășitoare cu nevoie de asemenea lucrări, al căror indice calitativ de realizare înseamnă nu numai stîrpirea buruienilor, ci distrugerea crustei și aerisirea solului, menținerea umidității, parametri cu influență directă asupra nivelului recoltelor. Într-o serie de județe se desfășoară acum, concomitent, cea de-a doua prașilă la sfecla de zahăr și prima prașilă la porumb, operații determinate de stadiul avansat de dezvoltare a culturilor. Este clar că în perioada imediat următoare toate suprafețele cultivate cu sfecla de zahăr și floarea soarelui trebuie să cunoască efectul acțiunilor bine organizate la prășit, pentru a se putea trece cu suficientă forță la întreținerea porumbului, cultură cu o pondere deosebit de însemnată. Toate acestea fac necesară participarea tuturor cooperantilor și mecanizatorilor, a celorlalți lucrători ai satelor la lucrul în cîmp, specialiștilor revenindu-le datoria de a urmări permanent asigurarea celor mai bune condiții de efectuare a lucrărilor de întreținere la toate culturile.

(RELATĂRI ÎN PAGINA A V-A)

TINERI DE LA SATE!

În aceste zile, lanurile, grădinile, livezile și viile, șantierele de îmbunătățiri funciare se constituie, în ansamblu, ca o adevărată „probă de foc” a organizării și participării, cu răspundere și operativitate, la efectuarea unui mare volum de lucrări. Acționați cu toate forțele pentru a realiza constant ritmuri superioare de lucru în cîmp, punînd pe baze solide recoltele record din acest an!

DIN CRONICA ÎNTRECERII

1 000 DE ȘARJE DE OTEL — RECORD ABSOLUT DE PRODUCȚIE

Colectivul convertizorului 1 al oțelăriei numărul 1 din cadrul Combinatului siderurgic „Sălati” a elaborat, într-o singură campanie, 1 000 de șarje de oțel — record absolut înregistrat în condițiile întreținerii la cald a zidăriei refractare în exclusivitate cu material de forțare, realizat în combinații galăsean. Acest record de producție este însoțit de economisirea unor importante cantități de căptușeală refractară, în condiții de înaltă calitate și siguranță în exploatare.

De subliniat că prin prelungirea duratei de funcționare a convertizorului se evită pierderea unei producții de oțel însumind circa 11 milioane de șarje de oțel pe an, fapt ce contribuie la îndeplinirea și depășirea ritmică a sarcinilor de plan.

IMPORTANTE ECONOMII DE ENERGIE ELECTRICA

Colectivele de oameni ai muncii din economia județului Vrancea au realizat de la începutul anului importante economii de energie electrică însumînd 8 781 000 kWh. Cu această cantitate pot funcționa timp de 5 luni filaturile de lînă și bumbac cardat, precum și întreprinderile de tricoajerie. Cu rezultate semnificative pe linia bunelor gospodării a energiei și a obținerii de economii se inseru întreprinderile de scule și elemente hidraulice, întreprinderile pentru prelucrarea maselor plastice, tricoajerie etc.

O NOUA TEHNOLOGIE ÎN DEBITAREA MATERIALELOR METALICE

La întreprinderea de autocalioane — Brașov se aplică cu succes o nouă tehnologie în domeniul debitării materialelor metalice. Specialiștii și muncitorii secției de autocalioane a întreprinderii au proiectat și construit un agregat specializat pentru debitarea automată a tablilor, cu care se prevede că, în acest an, să fie prelucrate peste 10 000 tone table de diferite grosimi.

Pe linia creșterea substanțială a productivității muncii, noua tehnologie va contribui și la economisirea unei cantități de metal estimate la circa 1 000 tone anual.

I. M. ROMAN. La planșetă, ing. Mircea Ianișevschi, subing. Gh. Slevocă, subing. Marian Dragu și subing. Tiberiu Costea — din Comisia profesională științifică a cercului de creație tehnică a Comitetului U.T.C. — dezbate una din cele 29 teme de cercetare privind eficiența economică a întreprinderii.

Foto: VASILE RANGA

La C. E. R. O. Cluj-Napoca

PERFORMANȚE TEHNICE ȘI CALITATIVE RIDICATE prin valorificarea superioară a materiilor prime indigene

Realizarea și depășirea ritmică a sarcinilor de producție la fiecare produs și sortiment în parte, alături de valorificarea superioară a bazei de materii prime și materiale, reducerea mai accentuată a consumurilor și ridicarea continuă a nivelului calitativ al produselor reprezintă în momentul de față obiective prioritare în activitatea fiecărei unități economice. Fiește, pentru împlinirea acestor desiderate majore ale activității economice sînt necesare eforturi susținute din partea fiecărui colectiv de oameni ai muncii în direcția inovării și modernizării produselor, organizării exemplare a întregii activități, înținerii ordinii și disciplinei, promovării tehnologiilor moderne de producție, într-un cuvînt creșterii la nivelul maxim a productivității muncii. Numai pe această bază se poate înlături o creștere reală a producției fizice, a producției materiale, care să asigure satisfacerea deplină a cerințelor complexe ale activității productive și ridicarea continuă a bunăstării întregului popor. Iată, asadar, dovada înțelegerii profunde a necesității ca la fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă, să se acționeze cu eficiență și fermitate pentru utilizarea cu randament superior a capacităților de producție, asigurîndu-se în acest fel realizarea și depășirea substanțială a sarcinilor de producție pe acest an. Asupra rezolvării corepunzătoare a acestor probleme, a acțiunilor și inițiativelor întreprinse, ne-am oprit în cadrul unei anchete recent efectuate la C.E.R.O. Cluj-Napoca.

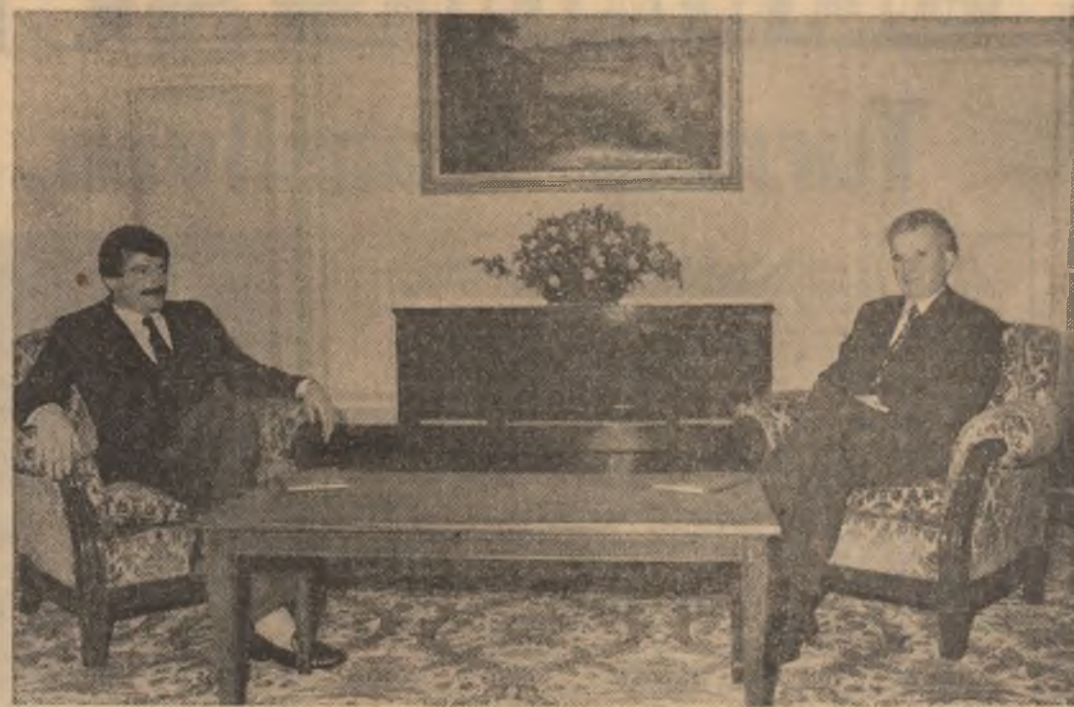
Indiscutabil, forța și tăria acestui colectiv de muncă, suportul real și explicația principală a succeselor și realizărilor importante dobîndite în activitatea în ansamblu activităților de cercetare și producție, sînt tinerii. Pentru că înainte de toate trebuie să facem sublinierea că ei reprezintă peste 70 la sută din totalul forței de muncă, preocuparea lor fundamentală fiind, așa cum ne spunea Ioan Cobirzan, secretarul comitetului U.T.C., realizarea unor produse competitive, de înalt nivel tehnic și calitativ. Că așa stau lucrurile, ne-am convins la fata locului în atelierul de producție de la Materialele ceramice, Coloranți și Decalcomanii, respectiv la nivelul colectivelor de la cercetare și laborator. Un argument în plus îl constituie ocuparea locului I în întrecerea utecistă și realizarea întregii a sarcinilor asumate în cadrul planului economic finanțat, ti-

nerii efectuînd un volum important de muncă patriotică în sprijinul producției. Să-i amintim aici pe Emilia Irșan, Gligor Săutean și Maria Căpărar, de la atelierul decalcomanii, Lucia Trif, Banyat Ildiko, Victoria Rus și Aurica Roșca, atelierul materiale ceramice, Murgu Crăciun, Mircea Cuișbuș și Ana-Maria Santa, atelierul cercetare-coloranți și mulți alții. Dealfel, așa cum susținea interlocutorul nostru, contribuția pe ansamblu a tinerilor este decisivă în realizarea și depășirea tuturor indicatorilor de plan. Pretutîndeni la nivelul unității se regăsește o activitate laborioasă, riguroasă organizată, în concordanță cu normele și principiile unei autentice muncii științifice. Nu poți să nu reamerci la fiecare pas grija gos-

IOAN GAVRA

(Continuare în pag. a V-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întilnit cu tovarășul Gerardo Iglesias, secretar general al Partidului Comunist din Spania

COMUNICAT cu privire la convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Gerardo Iglesias

În ziua de 18 mai, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut convorbiri cu tovarășul Gerardo Iglesias, secretar general al Partidului Comunist din Spania, care, în fruntea unei delegații de partid, a făcut o vizită de prietenie în România, la invitația C.C. al P.C.R.

Din partea română, la convorbiri au participat tovarășii Emil Bobu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Ion Stoian, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Din partea spaniolă, a luat parte la convorbiri tovarășul Simon Sanchez Montero, membru al Comitetului Executiv, secretar cu probleme internaționale al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania.

În numele Partidului Comunist din Spania, al tovarășei Dolores Ibaruri, președinta partidului, tovarășul Gerardo Iglesias, secretar general al partidului, a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, conducătorul Partidului Comunist din Spania, mulțumiri pentru cordialitatea și un mesaj de solidaritate militantă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit tovarășului Gerardo Iglesias pentru urările adresate și a rugat să se transmită tovarășii Dolores Ibaruri, conducătorii Partidului Comunist din Spania, mulțumiri și tuturor oamenilor muncii spanioli saluți cordiale și un mesaj de solidaritate militantă.

În timpul convorbirilor s-a procedat la o informare reciprocă asupra activității și preocupărilor Partidului Comunist Român și Partidului Comunist din Spania, precum și la un schimb de păreri în legătură cu dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări, cu privire la unele aspecte ale vieții politice internaționale, ale mișcării comuniste și muncitorești.

Tovarășul Gerardo Iglesias a salutat activitatea și rezultatele obținute de poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, în construcția societății socialiste în România. Tovarășul Gerardo Iglesias a subliniat, totodată, solidaritatea Partidului Comunist Român cu Partidul Comunist din Spania, atât în anii grei ai dictaturii franchiste, cit și în perioada procesului de afirmare democratică în Spania.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a evidențiat interesul și senti-

mente de solidaritate frățescă cu care întreg poporul român urmărește activitatea pe care o desfășoară Partidul Comunist din Spania pentru înfăptuirea unor profunde inovări sociale, pentru afirmarea și dezvoltarea democrației, pentru apărarea intereselor vitale ale oamenilor spanioli.

De ambele părți s-a exprimat satisfacția față de relațiile prietenești, de colaborare și solidaritate existente între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania, relații ce se bazează pe încrederea și înțelegerea reciprocă, pe respectarea dreptului fiecărui partid de a-și elabora politica internă și externă, strategia și tactica revoluționară conform condițiilor istorice, naționale și sociale din propria țară.

S-a subliniat, de asemenea, că legăturile ample de colaborare, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania, contactele și dialogul activ ce se dezvoltă între conducătorii celor două țări favorizează întărirea prieteniei dintre poporul român și poporul spaniol, colaborarea dintre România și Spania, pe multiple planuri, ceea ce corespunde interesului celor două țări și popoare, cauzei păcii și cooperării în Europa și în întreaga lume.

În timpul convorbirilor s-a exprimat îngrijorarea profundă față de agravarea situației internaționale. Au fost subliniate amploarea fără precedent a cursului inarmărilor, în primul rînd a inarmărilor nucleare, agravarea situației din Europa în urma amănării de către S.U.A. a rachetelor cu rază medie de acțiune, ceea ce a dus la creșterea pericolului de izbucnire a unui nou război mondial, a unei catastrofe nucleare, care amenință însăși existența vieții pe planeta noastră.

Cel doi secretari generali au subliniat că este necesar să se operează amplasarea rachetelor americane în Europa și, totodată, aplicarea contramăsurilor anunțate de U.R.S.S., să se reia negocierile sovieto-americane de la Geneva în vederea ajungerii la o înțelegere care să ducă la eliminarea de pe continentul european a rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune, a oricăror arme nucleare.

Secretarul general al Partidului Comunist Român și secretarul general al Partidului Comunist din Spania au apreciat că, în aceste condiții, este mai necesar ca oricînd, ca toate statele, toate popoarele, toți cei care iu-

desc viața să-și unească eforturile și să acționeze cu hotărîre pentru a opri cursa inarmărilor, pentru a bara drumul spre catastrofa nucleară, spre distrugerea lumii. S-a subliniat că popoarele, mișcările pentru pace din Europa trebuie să-și facă tot mai puternic auzul cuvîntului, să ceară să primeze rațiunea și spiritul de răspundere, interesele păcii, ale apărării dreptului superior al omului — la viață, pace și libertate.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gerardo Iglesias s-au pronunțat ferm împotriva oricărei manifestări a politicii de forță și dictat, de reimpărțire a zonelor de influență, a oricărei amestec în treburile altor state, a oricăror încercări noi independente și suveranității popoarelor. În actualitatea imperioasă internațională, deosebit de gravă și complexă, trebuie să se facă totul pentru eliminarea forței și amenințării cu forța din relațiile dintre state, pentru soluționarea problemelor litigioase exclusiv pe cale pașnică, prin negocieri, pe baza respectării intereselor și voinței proprii a fiecărui popor.

Aprelînd că un factor agravant al climatului internațional îl constituie subdezvoltarea, cele două țări au reafirmat necesitatea de a se acționa în direcția lichidării acesteia, pentru înlăturarea unei noi ordini economice internaționale, pentru realizarea condițiilor care să permită progresul mai rapid al tuturor țărilor și în primul rînd al țărilor rămase în urmă, să înlănească accesul lor neîngrădit la cuceririle științei și tehnicii moderne, să contribuie la asigurarea stabilității economice mondiale, la depășirea actualei crize economice.

Cel doi conducători de partid au exprimat solidaritatea partidelor lor cu lupta poporului din Nicaragua, cu a poporului palestinian și a reprezentanților său legitim O.E.P., cu toate popoarele care se ridică împotriva imperialismului, colonialismului și rasismului, pentru libertate, independență națională, democrație, pentru progres și socialism.

Avînd în vedere rolul deosebit ce revine în zilele noastre acțiunii hotărîte și eforturilor conjugate ale maselor populare, ale popoarelor în evoluția societății contemporane, tovarășii Nicolae Ceaușescu și tovarășul Gerardo Iglesias au subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

(Continuare în pag. a V-a)

Dejun oferit de tovarășul Nicolae Ceaușescu

Vineri, după încheierea convorbirilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a oferit un dejun în onoarea tovarășilor Gerardo Iglesias și Simon Sanchez Montero.

An participat tovarășii Emil Bobu, Ion Coman, Menea Mănescu, Petru Enache, Ion Stoian, Miu Dobrescu, Silviu Curticeanu, Constantin Mitea, consilier al secretarului general al partidului.

Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Gerardo Iglesias au rostit scurte toasturi. În acest cadru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, apreclînd că vizita în România a tovarășului Gerardo Iglesias reprezintă o expresie a bunelor relații dintre cele două țări comuniste, a dorinței comune de acțiune în direcția întăririi și consolidării și solidarității lor, a urat Partidului Comunist din Spania succes deplin în activitatea sa, în întărirea legăturilor cu masele largi populare, în lupta pentru pace, pentru independență, pentru progres economic și social. Secretarul general al Partidului Comunist Român a toastat pentru o bună colaborare între partidele și țările noastre și a adresat tovarășului Gerardo Iglesias cele mai bune urări de succes în activitatea viitoare.

La rîndul său, tovarășul Gerardo Iglesias, exprimînd satisfacție pentru această întîlnire cu secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a apre-

ciat tradiționalele raporturi dintre cele două țări comuniste, solidaritatea dintre comunitățile române și spaniole, manifestată încă din perioada luptei împotriva dictaturii franchiste. Secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășul Gerardo Iglesias, a subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

niștii române și spaniole, manifestată încă din perioada luptei împotriva dictaturii franchiste. Secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășul Gerardo Iglesias, a subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

niștii române și spaniole, manifestată încă din perioada luptei împotriva dictaturii franchiste. Secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășul Gerardo Iglesias, a subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

niștii române și spaniole, manifestată încă din perioada luptei împotriva dictaturii franchiste. Secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășul Gerardo Iglesias, a subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

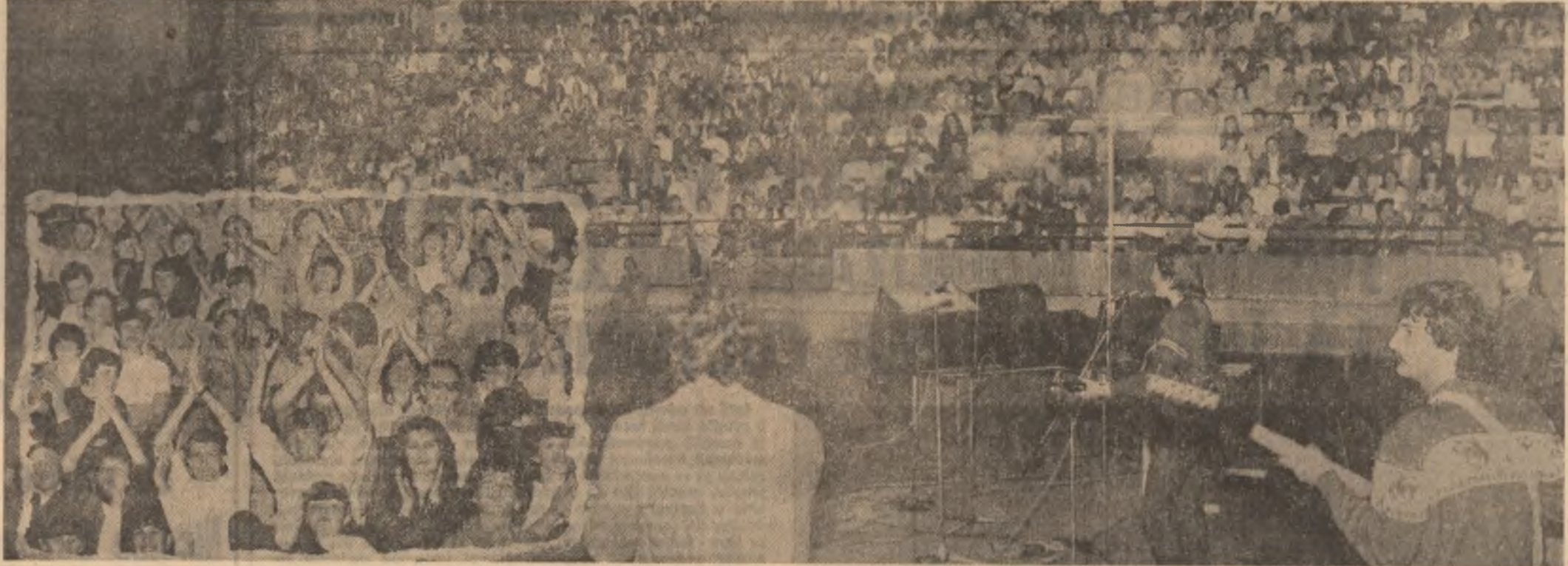
niștii române și spaniole, manifestată încă din perioada luptei împotriva dictaturii franchiste. Secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășul Gerardo Iglesias, a subliniat importanța întăririi colaborării și solidarității partidelor comu-

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste Române, general Gnassingbe Eyadema, va efectua o vizită oficială de prietenie în țara noastră. În ultima decadă a lunii mai 1984.

SERBARILE scintei tineretului

Turneul transilvan, sub semnul de flacără al Istoriei

Din nou, cu consecvența și forțele artistice binecunoscute, „Serbările Scintei tineretului” au fost prezente în prima parte a lunii mai în mijlocul tinerilor, în mijlocul oamenilor muncii. De 1 Mai — Ziua Muncii, în stațiunile de odihnă Olănești, de 2 Mai — Ziua tineretului din Republica Socialistă România, în mijlocul tinerilor vilcei — primul spectacol în aer liber din acest an (la Arenele Traian), în 6 mai — o duminică în care tineretul bihorean s-a întâlnit cu istoria la Cetatea voievodului Memuror (prima ediție a acestei manifestări ce va deveni, fără îndoială, tradițională), în 8 Mai, de Ziua Partidului — omagiu împreună cu tinerii din Baia Mare. În curs de numai 8 zile, „Serbările Scintei tineretului” au cinstit date importante, au cinstit trecut și prezent, au adus semnul de sărbătoare, fiorul patriotic, dar și voia bună în întreaga ei desfășurare. Fără a mai lua în considerare distanța mare în spațiu, de la Vilcea la Baia Mare, prin Medias, Arad, Oradea, Sighetu Marmatiei, să evidențiem capacitatea „Serbărilor Scintei tineretului” de a răspunde prompt invitației tinerilor din diverse zone ale țării, solicitărilor organelor și organizațiilor U.T.C., dorința „Serbărilor Scintei tineretului” de a fi alături cu tinerii în sărbătoare, de a îmbrăca odată cu ei strainele sărbătorii. Cele patru manifestări de amploare cu „Serbările Scintei tineretului” au fost încă o dovadă a respectului pe care tineretul patriei îl are pentru istoria ei, a cărei moștenitor este, pentru partid și conducătorii săi iubii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru prezentul la care este participant activ, pentru viitorul strălucit. Cele patru manifestări s-au constituit într-un semn, încă o dată, că tineretul României socialiste, crescut și educat în anii Epocii Nicolae Ceaușescu, își cunoaște identitatea, își stăpânește deplin conștiința de sine, că este și vrea să fie în continuare un autentic fauritor de istorie. În cadrul acestui fenomen, căci fenomen este această stare de maturitate deplină și constructivă, „Serbările Scintei tineretului” s-au dovedit a fi dorite și necesare; au fost elementul de culoare și ritm, factorul cultural-artistic și politico-ideologic concretizator, elementul de antrenare și mobilizare expresă.

Un moment de intensă emoție patriotică în jurul orii 15. Pe scena „Serbărilor Scintei tineretului” se cinstea „Hora Unirii”. Se înclină zeci de hore centrice, spațiul cetății nefiind încăpător altfel. Cântecul este repetat de trei ori, la cererea mii de tineri cuprinși în fierbinti hore. O solemnitate care emoționează profund. Prima parte a spectacolului se încheie cu unul dintre cele mai tinere și mai frumoase dansuri românești, „Perința”. Superbă dans pe iarbă, dans într-o zi splendidă de primăvară, dans într-o vîrstă semină, bucurii ale sufletului tinăr într-o țară a demnității și libertății. În partea a doua a spectacolului dansul va continua cu formația vocal-instrumentală „Compact” din Cluj-Napoca și Laurențiu Cazan. În finalul spectacolului este cerut cîntecul grupului „Miorița”, „Glorie poporului român”. Apoi în aceeași atmosferă de tinerete în floare, din nou „Din Tăra Motilor”. Un nou moment de sublim se creează atunci cînd toți membrii „Serbărilor Scintei tineretului” aflăți pe scenă, cîntă împreună cu toți tinerii prezenți la această sărbătoare a istoriei. „La mulți ani cu sănătate” pentru eroii României de azi, cititorul acestor ani de lumină și demnitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Să îți mereu în a-vanposturi / Dînd victorii tale sensuri, dînd victii tale rosturi / Lumina să coboare pe anii tăi curții / Ca o ninsoare blîndă pe umeri de Carpați”. „Să fii tinăr — cîntec nou în „Serbări”, cîntec de mare forță artistică, lansat de Gheorghe Gheorghiu, încheie spectacolul „Serbărilor Scintei tineretului” de la Cetatea Biharia. Ediția I Cluj-Napoca și Laurențiu Cazan. În finalul spectacolului este cerut cîntecul grupului „Miorița”, „Glorie poporului român”. Apoi în aceeași atmosferă de tinerete în floare, din

organizat de activul Comitetului județean Maramureș al U.T.C. s-a încheiat după mai bine de 5 ore cu „Cîntec pentru eroul tinăr” și „Noroc bun și pace”. („Peștii am fost și noi lăsd / Cîntecul noastre / Mărturie de credință / Pentru zări albastre / Am cîntat și-om mai cînta / Pe la casele omniei / Pentru steagul tricolor / Pentru fiii României”). Am cîntat și vom cînta, deci, pentru partid și conducătorul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru patrie și tricolor, pentru prezentul și viitorul nostru.

noastră dintotdeauna. Debutează la Mediaș Alexandru Timș, un tinăr venit cu bicicleta tocmal de la Dumbrăveni. Deoarece are calități vocale, dar mai are mult de învățat, îl rugăm să revină în „Serbări” peste un timp. După focal de artificii pus la punct de tehnicienii formației „Compact” încheiem spectacolul de la Mediaș cu „Tăra Motilor” și „Cîntec pentru eroul tinăr”. La Arad, în sala de spectacole a Casei de cultură a sindicacilor avem a realizăm o seară mai mult decît plăcută. Au fost extraordinar recepția Ion Pascu (mai ales cu „Oameni fiii de cuvînt”), Gabriel Orheianu (cu „Cîntec pentru eroul tinăr”, „Îndrăgostitul”, „Un car cu boi pe bulevard”, „Pacea fără fisuri”, „Noroc bun și pace”). Succes de public are Paula Nicolau cu cîntecul popular ardelenesc „Bade pălărie nouă”. E acompaniată de orgă de Nicolae Enache. Coloana muzicală a spectacolelor acestui turneu a fost asigurată de formația „Continental” condusă de organistul Nicolae Enache. Reîntră în „Serbări” interpretă de muzică tinără Silvia Ilies. La Arad, Onuț Tănase lansează cîntecul „Bacovia” (versuri L. Avramescu). Dan Bacinschi întocsește dorința de rock a tinerilor aflați în sală și spune o glumă care-l aduce mare succes. „Elyvis” se numește noua glumă și este întredăvăr ingenioasă. În recitalul său de la Arad, Gheorghe Gheorghiu cîntă printre altele și nouă său cîntec pe ritm de ragga, „Ea și el”. După cîntecul „Cimpia Libertății” cu Florica Bradu urmează un select recital de ritm, jocuri de lumină și efecte scenice susținute de formația „Compact” condusă de Costi Camărășan. Spectacolul de la Arad se încheie cu intrarea salii în picioare cîntînd cu Romică Irim de la „Miorița” și Gabriel Orheianu „In Tăra Motilor”.

PĂULIȘ. Cîntec pentru eroul tinăr

În drum spre Arad oprim la Monumentul eroilor de la Păuliș. Lingă edificiul înălțat vîguros în lumină păstrăm un moment de reculegere pentru eroii tineri care în urmă cu 40 de ani și-au dat suprema jertfă pentru libertatea și demnitatea pămîntului strămoșesc. Apoi realizăm un moment muzical cu cîteva dintre cîntecul noastre. Grupul „Miorița” cîntă „Glorie poporului român”, Vasile Bucovină — „Pămînt neadormit”. („Ei n-au murit, o spunem spre apole ce curg / Din munții noștri liberi, averea noastră sfîntă / Ei sînt pămînt, pămînt în țara lor / Și-acuși pămînt pe românește cîntă”), iar Gabriel Orheianu — „Cîntec pentru eroul tinăr”. („Am intrat și eu intrat / Pe sub florile din sat / Pe sub arborii din crîng / Care după mine plîng”) un cîntec ce poartă în el ideile dăruirii și ale sacrificiului precum „Miorița” și „Balada Anel”. La Păuliș am trăit momente de adîncă venerație, momente pe care nu le vom uita nicîcînd.

Unul dintre cele mai bune spectacole (mai exact spus două) au realizat „Serbările Scintei tineretului” la Sighetu Marmatiei. Aici, în nordul țării, peste o mie de tineri au scandat „Pace” minute în sir și au cîntat fiecare cîntec al „Serbărilor” așa cum în Aleșd fiecare cîntec a primit o floare. „Horea Ianului” și la „Hora Unirii” întreaga asistență, tinerii și vîrstnici (la spectacolul în total) și cu totul frumos, în aplaudăm cu bucurie și reală plăcere.

Unul dintre cele mai bune spectacole (mai exact spus două) au realizat „Serbările Scintei tineretului” la Sighetu Marmatiei. Aici, în nordul țării, peste o mie de tineri au scandat „Pace” minute în sir și au cîntat fiecare cîntec al „Serbărilor” așa cum în Aleșd fiecare cîntec a primit o floare. „Horea Ianului” și la „Hora Unirii” întreaga asistență, tinerii și vîrstnici (la spectacolul în total) și cu totul frumos, în aplaudăm cu bucurie și reală plăcere.

„Întîlnirea tineretului bihorean cu istoria”

Cetatea lui Memuror de la Biharia, mai 1984. Duminică strălucitoare de primăvară. Mii de elevi, muncitori și tărani din toată Tăra Crișurilor au răspuns cu entuziasm chemării Comitetului județean Bihor al U.T.C. de a veni între zidurile cetății voievodului român Memuror și de a petrece o duminică de neuitat cîntînd istoria patriei prin tot ce are frumos și demn vîrstă tinără. Pămîntul acesta dacă-n el ne ține / Dacă se nasc copiii-n țara lor / Cu singe-am scris Posade și Rovine / Și-am scris cu jertfe drumul către zbor”. Poemul „Dacă se nasc copiii-n țara lor” este cîntat aici, între zidurile milenare ale istoriei noastre naționale, de Gheorghe Gheorghiu. În cetatea lui Memuror răsuna cîntecul „Serbărilor Scintei tineretului”. Cîntecul cu un adînc fior patriotic alături de cîntecul popular vechi, cîntec de-ale noastre dăinuind ca și cetatea ac-

BAIA MARE. 8 Mai, cu litere de aur

În Sala sporturilor din Baia Mare „Serbările Scintei tineretului” au fost întimpinate de tinerete în sărbătoare. Observăm că deja „Să fii tinăr”, cîntecul nostru de intensă adevăzune spirituală la crezul vîrstii de bronz, este cunoscut: „Să fii tinăr ca o tortă / Să fii tinăr ca un vis / Galopînd prin căl lactoc / Să schimbi lumea-n paradiz”. Spectacolul „Serbările Scintei tineretului” are loc în Baia Mare de Ziua Partidului. Închinăm întreg spectacolul acestei sărbători gravate cu litere de aur în istorie. Tineri în imensă arenă de sport și sărbătoare — ea însăși construită în acești ani ai marilor edificii — tineri pe scenă ne bucurăm de sărbătoare și cîntăm această zi liberă și demnă de azi se dăorește Partidului Comunist Român și conducătorului încercat, tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Noi cîntîm conducător / Îl cîntîm pe omul bun / Cîntîm viața, tricolorul / Mîndria de-a fi român”. „În lume-au fost și sint bărbăți / Doar unul este în Carpați / Izvorul viu al ființei / Demn și drept cum sint românii” — „Omul din Carpați”, cîntec al grupului „Acropolis”. Și în spectacolul de la Sala sporturilor din Baia Mare promovăm prin cîntec și poezie ideile și principiile partidului nostru, ale secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Pace, prietenie și colaborare al poporului român, iubirea față de patrie, respect față de tradiții și istorie, valorificarea moștenirii spirituale, crearea de condiții armonioase de muncă și viață pentru tinăra generație — viitorul însuși al națiunii noastre”. „Să îți mereu, mereu bronzat de-al țării soare / Nu-i altu-n altă parte mai darnic sau mai mare / Fii tinere asemenea cu bunii tăi părinți / Ce n-au vîndut la clacă averea de la gîni”. Sau versuri din alt cîntec al „Serbărilor” „Du-mă timp” „Du-mă timp, du-mă timp / Unde crește veacul blînd / Zilele să mă mai vadă / Cînd mă scald cu cer de-acasă”. Se cîntă cu sala împreună „Hora Unirii” și „Cimpia Libertății” și „Din Tăra Motilor” și „Balada lui Tudor” și „Iancu Jianu” și „Horea Ianului” și mai nou cîntec al Florică Bradu „Cîntec pentru Horia” („Tără noi nepoții lui / Jacem țară noamului”). Iată doar cîteva piese intrate în repertoriul „Serbărilor Scintei tineretului”, cîntec care constituie întotdeauna marmătura de spirit, de profundă emoție pe care o creează acest spectacol organizat de organul de presă al C.C. al U.T.C. — ziarul „Scintea tineretului”. Cu așezarea cîntecului „Serbările Scintei tineretului”, alături de tinerii din Baia Mare, ziua de 8 Mai — Ziua Partidului. Cel peste două mii de tineri au scandat pentru partid, au scandat pentru țară.

MEDIAȘ — ARAD — ALEȘD — SIGHETU MARMATIEI

La Mediaș, în fața unui public excelent — tinerii veniți din renumitele întreprinderi ale municipiului și din împrejurimi — „Serbările Scintei tineretului” realizează un spectacol divers și atractiv. Primul „bis” îl înregistrează Ion Pascu la al său cîntec de pace „Oameni fiii de cuvînt”. E rîndul inginerului Dan Bacinschi să fie rechemat în scenă cu cea mai importantă operă a sa de pînă acum — umorul. (În paranteză fie spus, Dan Bacinschi, acest om de scenă de talent este și un foarte bun inginer, inginer la „Integrata de In” Botosani).

Vă invităm!

Duminică, 27 mai 1984, „Serbările Scintei tineretului” vor realiza un amplu spectacol împreună cu zecile de mii de tineri aflați la „Întîlnirea tineretului cu istoria” în Amfiteatrul deosebit Sarmizegetusa — Costești — acțiune tradițională cu profund mesaj patriotic organizată de Biroul de Turism pentru Tineret.

În drum spre Sarmizegetusa — Costești, „Serbările Scintei tineretului” se vor întîlni cu tinerii din Agnita într-un spectacol de sunet și lumină ce va avea loc sîmbătă, 26 mai 1984, pe stadion, cu începere de la ora 18.

Pagină realizată de EUGEN MIHAESCU
Fotografi: O. E. PLEACAN

perită de năvala ierbil de primăvară din milenii și veacuri. Și cîntec de voce bună. Încă înainte de a intra în scenă, Florica Bradu, cu chipul strălucind de emoție, cîntă „Asa-i românul”. Minuat cîntec ce surprinde firea noastră, calitatea noastră de a fi întotdeauna conștanți cu noi înșine. Spectacolul „Serbărilor” la întîlnirea tineretului bihorean cu istoria a început cu „Oda bucuriei”. Cu această oadă a bucuriei și a păcii, a frăției între oameni și popoare. „Noi n-am plătit istoricii cu zia / Să ne procure pe pămînt un rost / Păstrează lutul formației noastre / Sub ceru-acesta pururi adăpost”. Cîntă grupul format din cinci bărbăți ce amintesc de plăsiile de altădată, grupul moldav „Miorița”, „Cîntec din Oas”. „Cîi sintem împreună”. „Adă bade” — iată doar cîteva piese care au polarizat atenția, întreaga atenție a

„Oameni fiii de cuvînt” și lansează un nou cîntec satiric. Dan Bacinschi aduce umorul de cea mai bună calitate și este rechemat și rechemat în scenă. Cu vocea-i pîntrăntă, voce foarte bună pentru muzică populară, Paula Nicolau cîntă din năstărușele de cîntec românesc alături de Mariel Tănase. Grupul „Acropolis”, cu vocea remarcabilă a lui Lărin Stănescu, evocă prin baladole pe care le interpretează figuri de eroi din istoria noastră și își încheie recitalul cîntînd pentru pace în acest col de lume. Cu o prezentă scenică dinamică, virtuoză, Gheorghe Gheorghiu cîntă „Balada lui Tudor Vladimirescu”. Florica Bradu face, ca de obicei, un rotund de țară prin muzica sufletului nostru, muzica populară românească. Cîntă „Trandafir de la Moldova”, „Trenule, mașină mică”, „Joc din Bihor”, „Horea Ianului” („Sus, sus, sus, române sus”).

Formația vocal-instrumentală „COMPACT”

FLORICA BRADU și grupul „MIORIȚA”

Grupul de muzică tinără „ACROPOLIS”

ANUL 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE

SPECACULOASA DEVENIRE A TIMPULUI PREZENT

Vorbim, ne-am obișnuit să vorbim despre istorie. Istoria ca trecut. Dar ea nu aparține numai trecutului, istorie se numește și cea care se desfășoară sub ochii noștri...

Alba, Doji, Brașov și Călărași sunt câteva județe ale țării la care ne-am oprit astăzi, așezate în puncte cardinale diferite, în zona geografică diferite, acolo unde stărea de pace se vrea, de 40 de ani de la revoluția socială și națională, antifascistă și antimeritocratică, o stare a permanenței. A prezentului, adică a istoriei care se desfășoară sub ochii fiecăruia dintre noi.

Tineretea ca mod de viață

Craiova este unul dintre orașele în care construcțiile au pus foarte multă fantazie. Construcțiile și proiectanții deopotrivă. Au rămas să-și definească așturi de ultimă oră și însemnele de stingheră, prin impunerea unor construcții în imediata lor vecinătate, păstrându-le intrucăva stilul și grandeură. Așa se face că acestea se armonizează cu noul arhitectural a orașului, că nu devin oaze singulare în atmosfera arhitecturală orășului. Care oraș și-a căpătat în acești ani o frumoasă profesională, aceea de constructiv. Orașul a început să fie reconstruit dintr-o margine alea înspre centru. Treptat, treptat, s-au ridicat noi cartiere care au primit cum e și firesc, numele de București, Craiovița Nouă, Braza lui Novac. A fost dorința celor de aici, ca ansamblurile blocurilor să păstreze elementele unei arhitecturi tradiționale. Dojului și ea lăsa foste îndepărtate întocmai. Dacă treci prin Craiova, uitați-vă în sus, spre balconele caselor. Nu, nu la florile pe care le veți întâlni cu siguranță, împănate cu flori, care le fac mai cochet, ci la faptul că multe dintre ele suferă de o atitudine ostentivă. Iar oamenii care împărătesc peste asemenea oameni se simt într-un fel legați de istorie, de trecut al acestor locuri. Simțu și adevărat și firesc în același timp de a duce mai departe, prin noile construcții, trecutul și asta cu ajutorul unor elemente atât de simple dar de mare efect, cu puteri evocatoare. Am aflat că la tineretea Băniei se vor adăuga până la sfârșitul acestui cineaș, în jur de 20 de mii de apartamente, dintre care majoritatea în Craiova. Și mai este un lucru pe care cei de aici au vrut să-și-l facă cunoscut: faptul de pildă, că în Craiova există, paradoxal, mai multe orașe. Cum așa? Am întrebat. Foarte simplu, mi s-a răspuns. Să luăm de pildă, absolut la întâmplare, un district cartier Craiovița Nouă. Aici trăiesc

mai multe familii echivalente cu cele existente într-un oraș de mărime medie. Și întocmai ca un oraș dispune de tot ce are nevoie, de la școala până la magazin, de la piață, până la unități ale cooperății meșteșugărești. Vor fi din ce în ce mai puțin aceia care vor să se joace, pe ce trecut au ființat aceste cartiere. Vor fi din ce în ce mai puțin cei care vor așă că odată, aici, istoria a înregistrat epoca celor umili și necăjiți. Și pentru că au fost mai greu de crezut atât timp cât craiovenii trec dintr-un cartier nou în altul la fel de nou, în care începuse zona centrală a orașului marcată de adevăratele bijuterii arhitecturale: noul Palat al Teatrului Național, Palatul central al Universității, facultățile de electrotehnică și de medicină. Un oraș care și-a căpătat demult o personalitate a sa, distinctă, iar ceea ce se face, ceea ce continuă să se facă este doar efortul de a implini a ei. Au rămas simbolice câteva nume care vin din timpurile apuse: Braza lui Novac, Oborului, Silozului, nume legate de momente importante în viața orașului, să le amintesc că orașul nu a fost întotdeauna cel de azi, așa cum el nu a putut să se nască din nimic. Am cunoscut, mărturisesc, tineri al acestui oraș, cu locuri de muncă diferite: familia inginerului Ana și Dumitru Petrescu, de la Oficiu, detașat aici pentru o perioadă de cinci ani. Dar anul au trecut, și Craiova s-a substituit treptat Bucureștilui, Craiova le intrat în suflet, cum spun ei, iar capitala rămâne să însemne doar locul în care vin să-și vadă părinții și frații sau să-și petreacă o parte din concediu. Copiii lor, Andu și Ana Maria, mărturisesc că aici, la Craiova, vor să-și termine mai întâi liceul, apoi să înceară la o facultate, să mai rămână câțiva ani, și apoi... Și apoi? Îi întreb. Apoi, îmi spun ei cit se poate de serioși, noi încem parte din generația de mine a Craiovei, g-s-ar putea să

ne convingem părinții să rămănem aici. La întreprinderea „Confecția”, Marin Constantinescu, Valeria Vărgolici, Ileana Scaburn își vorbesc de începuturile unei dezvoltări de necontestat, începutului unui timp care avea să-și pună în valoare pe oameni, un timp al idealurilor și al viselor. Craiova este orașul cu atâtea facultăți că nimic nu le împiedică pe tineretea noastră să-și continue studiile și să se reintegrează la locul de muncă. Datorită celor mai moderne utilaje și instalații, „Confecția” oferă condiții optime de muncă, de lucru și de realizare a producției. La o altă întreprindere, ITMA Craiova, avem de pildă să aflăm o întreagă istorie, de la tractorul românesc TIH-443, la A 5000 de 250 C.P., care a fost proiectat nu demult, urmărindu-se producivitatea muncii în agricultură. Două imagini se suprapun prin comparație: dejenii care urmau să-și tomcescă la nevoie boii care munceau pământul din greu, și pământul arat de unul din cele mai moderne tractoare ale acestui secol. Utilajele care se gîndesc aceluși prind contur pe-o planșă, apoi iau naștere în realitate: moderne, rentabile, lucrate la un înalt nivel de tehnică, disciplină, gândire superioară. Toma Georgehe, Iacutus, Ion Ionescu, Nicolae Manole, Tihomir Barcea, sudorii Vergică Rogoclu, Stan Bogheanu, maestrul Constantin Stănculescu au mărturisit deopotrivă că noul tractorist va fi responsabil unor instalații și aparate care ajung în valorile de sute de mii lei. Alte însemne ale industriei vin să se adauge celor de mai sus: construcția de mașini, chimică, energetică, petrolieră, aeronautică. Să mai adăugăm faptul că Sala polivalentă cu 2.000 de locuri, noul stadion, cu 30 de mii de spectatori, „Parcul Poporului” cu cele mai originale rezervații botanice din țară au devenit locuri îndrăgite și căutate de craioveni. Craiova este un oraș tânăr, iar noi vom adăuga acestui raport și faptul că tineretea este starea ei de spirit.

Alba Iulia

făcut să fie durabil, tot ce e legat și de nedezolat în sufletul acestor oameni. Oamenii care și-au așteptat evenimentele le-

gînd în calea lor, indiferent de naționalitate. Care și-au conspurat pe răbdare, cu tenacitate acest prezent de care sint deo-

Craiova

sebit de mindri, luîndu-și ca măsură a tuturor lucrurilor propriile lor brațe cu care construiesc la toate timpurile.

Și la Zlatna se pregătește viitorul

Întreprinderea metalurgică de metale nereferoase Zlatna se numără printre cele mai vechi din țară dacă ne gîndim că ea a fost înființată în 1947. Și e firesc să se simtă necesitatea ei, pentru că Munții Apuseni purtau cu sine cele mai bogate zăcăminte de mineruri aurifere. Se implinesc așadar anul acesta 17 de ani de la atestarea ei, timp în care s-au produs uriașe transformări. Să amintim că în perioada dintre cele două războaie mondiale ea și-a mărit capacitatea prin intrarea în producție a secțiilor sulfat de cupru, sulfat feros, ca și prin modernizarea vechilor instalații de fabricare. După 1944 întreprinderea se organizează pe baze noi și astfel sînt puse în funcțiune treptat capacitățile de producție nefolosite de atîta timp. În 1950 producția principală era sulfatul de cupru și fierul. În anul următor, în urma unor lucrări de investiții, în 1957 și 1969 alte două noi capacități de 3 mii și respectiv 13 mii de tone sulfat feros întregesc zosteră tehnică a întreprinderii. O întreprindere care folosea metodele cele mai rudimentare și care s-a făcut cu manopere și cu mașini puține. În 1961 intră în funcțiune noua metalurgie în care se adoptă tehnologii ridicate, la ora respectivă una din cele mai avansate. Munca fizică e din ce în ce mai mult eliminată iar în 1980 întreprinderea înregistrează un număr de o mie de muncitori. Evenimentele majore conținut să se înregistreze în viața întreprinderii și în perioada de după anul 1970 tind ea cunoaște și mai intensă dezvoltare și înnoire. Intră în funcțiune o nouă fabrică de acid sulfuric și o secție de cupru de convertor. În vara anului 1978 la IMM Zlatna are loc o altă premieră industrială: darea în folosință a unei moderne linii tehnologice pentru producerea pulberilor de aluminiu. Pentru rezultatele obținute la îndeplinirea exem-

plară a sarcinilor de plan stabilite de conducerea partidului, IMM Zlatna a fost distinsă în 1972 cu Ordinul Muncii clasa I. Am ființat să dăm rețetă acestor date obținute la fața locului pentru că ele reprezintă câteva dintre coordonatele esențiale ale întreprinderii, date la care cel de aici simt nevoia să se raporteze ori de câte ori e nevoie. Primul lucru pe care l-am făcut după darea în folosință a metalurgiei noi, avea să ne spună Auer Tiberiu, secretarul comitetului de partid, a fost acela de a ne instrui oamenii, maestrii, muncitorii, dîndu-le posibilitatea de a urma cursuri de perfecționare. Urmarea? Creșterea procesului tehnologic. În 1961 Auer Tiberiu este numit maestrul la metalurgie. Lucra cu un singur schimb. Își face un colectiv de coment căroa le place meseria. Unul dintre criteriile, pe cei tineri sau deprinși mai puțin în muncă nu tomăi ușoară din metalurgie, a căutat, fie singur sau împreună cu cel din colectiv, să-și educe, să-și crească în spiritul muncitoresc, al respectului și dragostei față de muncă. A fost un om corect și disciplinat, și a mai fost și exigent față de sine însuși. Nu a făcut niciodată rabat muncii sale de-o viață de om. A cerut în schimb același lucru de la ceilalți și a cerut. A căutat să-și promoveze pe cei cu merite deosebite. L-a preocupat, mărturisesc, creșterea productivității muncii. Inovator, a propus o lucrare cu tema: lungimea duratei de funcționare a unui convertor între două reparații la dublu. Pentru întreaga sa activitate, pentru rezultatele obținute pe linie de producție, pentru meritele sale, el a primit medalia „Erou al Muncii Socialiste”. Festivitatea a coincis cu o frumoasă aniversare a întreprinderii: 125 de ani de la înființarea ei. Ne întorcem din nou la cupru, element de bază atât de necesar pentru economia românească.

Octavian Bojan, Lazea Domlin, Simion Pamfil sint cîțiva dintre tinerii care lucrează la Ateleul metalurgic. Tineri care lupează pentru o producție sportivă, de o calitate superioară, care se simt responsabili de soarta oricărui lucru, oricît de mărunț ar fi el în aparență. Orice încercare de a ieși din obișnuit, orice inițiativă a muncitorilor, a unui colectiv sînt binevenite. A fost, mai mult chiar, încurajată și susținută. Pentru ei, IMM Zlatna, reprezintă unul din locurile privilegiate unde poți să-ți contact nemijlocit cu istoria. Aici lucrează oameni care au la bază o serie de meserii: metalurgii, zidari, vopșitori, tinichigii, sudorii, fochiști, maștrii AMC-ști, instalatori, maștrii TESA. Ceea ce aparține vitozilor sînt dublarea în anii următorii a personalului, înființarea unor noi ateliere pe linia de metalurgie. În vederea vitozilor extinderei, Institutul de arheologie va constata dacă pe aceste locuri există și alte urme ale istoriei. Vor avea loc în acest anotimp, și-n cel care vine, săpăturii în diferite direcții pentru că IMM Zlatna se va extinde pe valea veche a fostului oraș Apulum. Apoi, cînd totul va fi gata, vor veni noile utilaje și constructorii. Poate că săpăturile la fundațiile combinatului și la amplasarea vitozilor se vor aduce multe surprize. Pentru istorici e o sansă nesperată.

Și dacă Auer Tiberiu va pleca într-o bună zi de aici, vor rămîne aici tineri de nădejde: Silvas Georgehe, electrician, Ionel Grecean, cel mai bun meșter mecanic, Petric Georgehe, Ioan Petru. Ei s-au deprins cu riguroasa muncii și vor încerca rîndul lor să facă cunoscut meseria lor și alora. Dar pînă cînd unul dintre veterani ai acestor întreprinderi va pleca, va mai fi, și pînă atunci va continua să-și facă pe cei de aici să se simtă legați sufleteste de cel tînr, dorindu-le aceiași tinerete sursatească de care a fost și este capabil încă.

A construi la toate timpurile

Brașovul a fost dintotdeauna simbolul unității românilor de pe ambele versanți ai Carpaților. Brașovul înseamnă rușeni, caucasic, ciment, utilaje, produse chimice, tricotate, stoc și o agricultură în plin avînt. Și mai însemnă teatre, muzee, bibliotecă, case de cultură, spectacole și școli multicețenare. Să amintim, pentru că înainte de toate am vrea să facem loc cîrvoja date istorice, că orașele Bod, Frejmer, Telu, Intorsura Buzului au fost în jur de 100 de localități în care au avut loc lupte pentru nimicirea rezistenței trupelor germane, că luptele au fost înverșunute, că s-au luptat cu toată energia. În aceste unitate, brașovenii români, maghiari, germani și de alte naționalități. Județul Brașov a devenit astfel cea de-a doua unitate de districț a țării după municipiul București. Construcțiile de mașini și chimia sînt două dintre ramurile de bază ale economiei naționale. Am revăzut din demult orașul Brașov. Abia intrase în primăvară. De cite ori mă potrec drepturile înspre orașul de sub poalele Tîmpel, îmi amintesc de o vreme avîntă robită de unul dintre locuitorii săi, că sus, pe creste, în Poiana Brașov, se înalță nu o dată cele patru anotimpuri într-o zi și-o noapte. Dimineața e primăvară, la prînz e vară, după-amiază se face brusc toamnă, iar noaptea creștele înălțimilor intră în plină iarnă. Și, trecînd prin oraș, am admirat încă o dată cadrul său deosebit de pitoresc, cu vechi tradiții arhitecturale medievale. Un oraș care-și conservă monumentele sale istorice în zona Bartolomeu-Spreghii, nucleul central al Cetății sau zona Schei. Un oraș, în plină dezvoltare urbanistică, cu același respect pe care-l au orașele de la noi față de valorile trecutului, îmbinîndu-le cu arhitectura contemporană.

Au apărut artore de comunicații și rețele edilitare, cartiere de locuit de densități ridicate, cu blocuri de locuințe prevăzute cu toate detaliile civice necesare. Am avut în față, nu cu totul întimplator, schița de sistematizare a orașului. Voiam să leg Brașovul de timpul viitor; noul centru al municipiului, cu obiectivele sale socio-culturale, zone de locuit, zone de agrement, sport, rețeaua de circulație majoră. Am trecut, mai ales pentru că drumul m-a purtat spre platformele majore ale industriei, prin cartierele de locuit Steaul Roșu, Tractorul, zona Gării, Mihai Viteazul. Am intrat într-una din cele mai vechi unități din Brașov: IUS,

o unitate în care, dacă în 1955 se fabricau 125 de tipuri de unelte și scule, gama sortimentală a crescut foarte mult, pentru a face față cerințelor economice. S-a produs un spectaculos salt în asimilarea de noi familii și tipodimensiuni de unelte și scule. Dacă în 1985 era 450, în 1983 numărul lor era de 1400. În toate acțiunile premergătoare zilei de 23 August 1944, muncitorii de aici au dovedit de maturitate politică, situîndu-se mereu în frunte. Lăcătușii Stoica Tudorache, Zoltan Benchiu, Stoian Dumitru, Lez Iosif - maștrii, și au explicat nu o dată tinerilor veniți să lucreze aici că fac parte dintr-o întreprindere unică în țară, dintr-un colectiv vechi și cu puternice tradiții muncitorești. Paul Furnică, lăcătuș specialist, Costică Pău, Gîrghă Octavian, Georgehe Brînzei, Mihail Filip sînt toți tineri care fac cîștig mării IUS Brașov. Produsele de aici au străbătut un drum lung, trecînd dintr-un continent în altul, ducînd mai departe în lume marca întreprinderii, a orașului, a țării. Asemenea celorlalte produse obținute de fabrici și uzine cu renume: Tractorul, Carpatex,

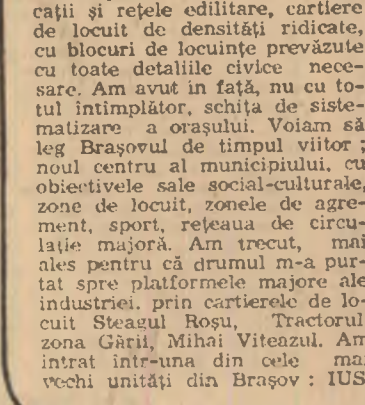
Vești din imediata apropiere a unui combinat

Mi-au spus de citeva ori că problema secției se confundă cu problemele tinerilor. Și lărgii mi-au spus că vîrsta medie a celor de aici este de 28 de ani. Sintem în grafic, au mai adăugat, fără rămiri în urmă. Doer reperele pe care le fac sînt diferite. Dar desigur repere - ceva mai tîrziu. Deocîndă sînt de vorbă cu inginerul Nelu Stan,

absolvent în '80 al Facultății de metalurgie. Ar fi putut, îmi spune el, să obțină repartiția într-o fabrică din zona industrială din București, la „23 August” sau „Semănătoarea”, dar el a preferat Combinatul din Călărași. Este un lucru care li s-a întîmplat și altora, prozeșază el, pentru că din momentul în care s-a auzit că aici, în Călărași, va lua

ființă combinatul siderurgic, gîndul multora dintre noi, eram elevi de liceu pe vremea aceea, s-a îndreptat cum era și firesc spre una din profesie pe care am fi putut să le practicăm aici. Așa se face că ne-am înțors, dar ai de zile am avut în noi gîndul că trebuie să urmăm cursurile fie ale unei școli, fie ale unei facultăți care să fie

absolvent în '80 al Facultății de metalurgie. Ar fi putut, îmi spune el, să obțină repartiția într-o fabrică din zona industrială din București, la „23 August” sau „Semănătoarea”, dar el a preferat Combinatul din Călărași. Este un lucru care li s-a întîmplat și altora, prozeșază el, pentru că din momentul în care s-a auzit că aici, în Călărași, va lua

Brașov

Călărași

Pagină realizată de ARETA ȘANDRU Fotografii de O. PLECAN și V. TANASOF

dezbatere • controverse • note • interviuri • recenzii • puncte de vedere

dezbatere • controverse • note • interviuri • puncte de vedere • note • recenzii • informații

ARHITECTONICA CREATIVITĂȚII UMANE

Registrul problematicii filosofice contemporane este puternic impregnat de extraordinarele progrese dobândite în perimetrul fenomenului tehnico-științific îndecelabil prin realizările înscrise în platforma explozivă a proceselor informaționale. Prin aceasta din urmă s-a postulat și instituit o nouă paradigmă a cercetărilor interdisciplinare actuale — informația. Zonă de adâncime și profunzime ale activităților materiale și spirituale umane, mai ales infrastructura acestora solicită indiscutabil noi informații, aducând totodată la suprafață complexe și variate calități și proprietăți informaționale. În acest context funcțional retroactiv, prin intensitatea și extensivitatea sa, procesul informațional este în mod fundamental substratul catalizator cel mai fecund al tuturor interacțiilor acționale creatoare ale ființei umane. În mod firesc ea ridică multe probleme filosofice care trebuie abordate și explicate în contextul fenomenelor sociale contemporane. De aici reflexia filosofică decantează noi orizonturi de inserție semantică și epistemologică abordând metodologic și contextual arhitectonica continuității și discontinuității creativității umane. Se pune pe bună dreptate problema explorării vastului câmp al filosofiei creativității prin prisma conștientizării proceselor reflectorii informaționale creatoare. Fără implicarea funcției în geneza valorilor culturale și civilizate, creația exprimă modul concret de manifestare a raporturilor ontologice dintre esența umană și existența umană. Conștientind un autentic fenomen de coerență și penetrație spirituală, creația a devenit un postulat al cercetărilor în domeniul științelor fundamentale și în sistemul științelor socio-umane. Mai mult, creația este o cale sigură, poate unica în asigurarea permanentă unității materiale și spirituale a omenirii, continuitatea acestora. De aceea cultivarea ei firească, în plan individual și social, reprezintă un titlu de necesitate, un argument esențial pentru progresul neîntrerupt al cunoașterii și culturii. Cu alte cuvinte ea facilitează afirmarea și dezvoltarea liberă, multilaterală a omului, realizarea pe ansamblu a progresului economic, social și cultural general. Prin creație registrul larg al informației umane dobândește statutul axiologic, devenind valoare în planul cunoașterii și activității umane. În procesul creației este implicat fenomenul interactivității limbajelor cognitive, afective și motivaționale care presupun semnificative treceri și medieri la nivelul sistemului psihic uman. Acestea determină în plan operațional ireproșabilele eimpuluri informaționale care susțin dinamica de an-

sambu a universului uman conceptual. Iată prin urmare este justificată logic și metodologic o teorie a creației ca un capitol distinct al reflexiei filosofice actuale. Sau, cum afirmă o parte din exegeți, poate că filosofia creației va constitui în viitorul apropiat cel mai important capitol al gândirii și cugetării filosofice, creația reînnoindu-se permanent în labirintul domeniului al conștiinței și conștientului. Tînând seama de potențialul constructiv al materialismului dialectic și istoric, teoria creației va deveni argumentul principal în construirea unui viitor cu adevărat umanist în care spiritualitatea va constitui elementul de permanență înnoibilă și autentificată a conștiinței și conștientului. Prin aceasta este nevoie de dezvoltarea continuă a conștiinței umane, de multilateralizarea acesteia, de afirmarea omului în primul rînd ca ființă morală și axiologică. În această perspectivă creația devine sub-strat al activității umane creatoare, elementul fundamental al procesului creator constituindu-se în originalitate. Pornind de la om ca sistem informațional se poate spune că informația realizează unitatea de construcție dintre reflectare și creație. Omnipresența informației în ansamblul societății contemporane reprezintă un excelent indiciu pentru afirmarea omului ca transformator al propriului său univers existențial. Ea largăște și diversifică continuu aria de manifestare a libertății creatorului, individuală și colectivă, sporind eficiența acțiunilor inovatoare responsabile. În mod concret cu reacția în ordine din domeniile manifestării sale reale antrenează în mod obținut dimensiunile infrastructurale, structurale și suprastructurale ale universului informațional uman în interconținerea lor dialectică. Fără îndoială fenomenul creativității vizează în primul rînd planul individual al realizării, dar în măsură egală și planul general colectiv. Dealtfel numai în perimetrul societății creativității capătă forță și existență valorică reală, aceasta validând în cele din urmă valoarea acestor creații individuale. Dintre un anumit punct de vedere creativitatea socială reprezintă fundamentul întregii activități socio-umane, creativitatea exprimând în general elementul de structură al subiectului uman. Creația realizează întotdeauna valori noi, specifice, originale întregind ordinea materială și spirituală existentă la nivelul societății. Abordarea filosofică a condiției umane din perspectiva creativității constituie un teren fertil al dezbaterilor și complexităților necesare, presupunând întotdeauna un orizont uman și social fecund, dinamic.

Valori și opțiuni

rață și reciproca, creația purgând spațiul dialectic dintre ceea ce este și ceea ce trebuie să fie ființa umană. Odată situat în limitele acestui demers teoretic se pune problema evidențierii raporturilor istorice între producție și creație și firește stabilirea delimitărilor necesare. Desigur orice act de producție presupune cel puțin în faza sa de realizare prezența unui element de creație. În același timp la rîndul său procesul de creație solicită participarea momentului productiv chiar dacă numai în faza lui finală. Pe de altă parte însă trebuie spus că nu orice activitate productivă semnificativă automat creație de valori, ci numai aceea care conduce în mod nemijlocit la realizarea noului. Dacă în final de producție rezultatul este în întregime îndobîndit valoarea economică, în procesul de creație aceasta are înaintea de toate o semnificație spirituală. Productivitatea de exemplu nu presupune cu necesitate prezentarea creativității, după cum creativitatea se poate manifesta și în condiții de productivitate redusă. În acest caz fenomenul creativității are la bază profunzimea informației umane iar productivitatea eficiența și densitatea acesteia. Practic

IOAN GAVRA

Tendințe și orientări în condiția tineretului contemporan

Socializarea este un proces de învățare întemeiat pe motivații și aspirații. Societatea prin structurile și instituțiile ei creează oportunități care răspund unor dintre aspirațiile individului. Atunci cînd între aspirații și oportunitățile sociale se manifestă discrepanțe, poate să se nască un conflict între individ și o anumită structură socială, conflict influențat în mare măsură și de vîrstă sau de apartenența la o generație. Plasată în contextul schimbării sociale, discrepanța dintre aspirații și oportunități nu este pură și simplă, ci este însoțită de o anumită structură socială, conflict influențat în mare măsură și de vîrstă sau de apartenența la o generație. Plasată în contextul schimbării sociale, discrepanța dintre aspirații și oportunități nu este pură și simplă, ci este însoțită de o anumită structură socială, conflict influențat în mare măsură și de vîrstă sau de apartenența la o generație.

de moduri specifice de însușire a normelor și valorilor de către o generație în comparație cu alte generații. Raporturile între generații sînt concepute și în perimetrul activității inovatoare a grupurilor sociale. Generațiile se constituie ca efect al reunirii membrilor aceleiași grupe de vîrstă în jurul unor valori sau pe baza semnificațiilor acordate de ei unor valori preluate de la generațiile precedente dar și ca urmare a aspirațiilor comune de a crea noi valori, de a acționa în alte sensuri și cu alte mijloace pentru a transforma realitatea socială. Fiecare generație are criterii proprii de apreciere și deci de revizuire a tradiției lășate de înaintași. Raporturile între generații este și un raport între

exegeți prin prisma raporturilor dintre tineri și adulți. Or, aceste raporturi trebuie analizate în evoluția lor. Există diferențe între generații la toate grupele de vîrstă. Sînt diferențe între generațiile adulte sau între adulți și vîrstnici, după cum nu mai puțin semnificativă este diferența între adolescenți și tineri. Diferențele între generații exprimate deosebirea dintre două viziuni asupra lumii dar care nu sînt în mod necesar conflictuale, ci mai degrabă complementare, înșiși succesul generațiilor relevă caracterul de complementaritate al raporturilor între generații. Tinerii sînt mai mult orientați către viitor, ei au alte idealuri decît adulții. Ei continuă ceea ce fac adulții,

omogene. În diferite grade diferențele se manifestă și în interiorul generațiilor determinate de măsura în care fiecare individ trăiește și se înscrie pe o linie proprie social și psihologic de moduri de înțelegere și gândire a realității istorice și sociale dintr-o epocă dată. Relațiile între generații trebuie analizate în toată amplitudinea lor, pornind de la unitatea generației întemeiate pe fondul unei mari diversități. Postularea unui status social global al tineretului nu contribuie la explicarea unor procese și fenomene atît de contradictorii petrecute în lumea contemporană în rîndul tineretului. Cu aîți mai mult cu cît ponderea demografică a unei generații diferă de la o perioadă

la alta. Cercetătorul bulgar P. E. Mitrev a demonstrat că la sfîrșitul veacului nostru majoritatea or zărilor noastre reprezentate vîrstnice. Numai 44,3 la suta din populație va fi pînă la 30 de ani. La începutul secolului XX la fiecare cîntec copilăreț revenea un bunic sau o bunică. În anul 2000 un bunic sau o bunică vor reveni la fiecare copil, ponderea bătrînilor și copiilor treptat se micșorează și devine necesară. Problema părinți-copii se va transforma în viitor în problema tineri-părinți. De aceea, conchide Mitrev, strategia socială de perspectivă trebuie să la în consolidarea creșterii în continuare a duratei vieții și gerontizarea societății.

SOCIALIZARE ȘI GENERAȚIE

tradiție și inovație însă nu în sensul că tradiția ar aparține în exclusivitate generației vîrstnice iar inovația celei tînere. Dacă luăm tradiția în sens de experiență atunci generația vîrstnică dispune de tradiție. Tradiția nu este sinonimă cu ataticul, cu lipsa de creativitate. Dimpotrivă, o autentică tradiție este cea care încorporează în ea schimbarea și inovația. Tradiția este un mecanism de conservare și de transmitere a experienței și a cunoștințelor acumulate de generațiile anterioare. În acest context se impune a face deosebirea între inovații și noi. Generația tînără reprezintă elementul de nouitate într-o perioadă istorică în comparație cu generațiile adulte care au creat un mediu social propriu în care apar, de fapt, noua generație.

Diferențele între generații sînt văzute de cei mai mulți dintre tineri, sacralizarea adevărului, încremenea universalizată a ideilor. Mai nou însă, neînțelegerea esenței gândirii, materialist-dialectice, refuzul de a observa dependența marilor sale vitalități de resursele creatoare pe care le puntează, conduce la un noi soi de „decețare” ideologică a „morții ideii”. Una care — apelînd la manevra persuasivă a spiritului publicistic — pornește de la supozitia că „anacronismul marxismului este de domeniul evidențierii, nici nu se mai pune ca problemă! Redus, rînd

la alta. Cercetătorul bulgar P. E. Mitrev a demonstrat că la sfîrșitul veacului nostru majoritatea or zărilor noastre reprezentate vîrstnice. Numai 44,3 la suta din populație va fi pînă la 30 de ani. La începutul secolului XX la fiecare cîntec copilăreț revenea un bunic sau o bunică. În anul 2000 un bunic sau o bunică vor reveni la fiecare copil, ponderea bătrînilor și copiilor treptat se micșorează și devine necesară. Problema părinți-copii se va transforma în viitor în problema tineri-părinți. De aceea, conchide Mitrev, strategia socială de perspectivă trebuie să la în consolidarea creșterii în continuare a duratei vieții și gerontizarea societății.

Simetizînd în legătură cu raporturile între generații, putem spune că între generații diferă în primul rînd de vîrstă, dar și de statut social, precum și de particularitățile fiecărei generații, ele fiind, așa cum bine spunea Piaget, un factor activ al evoluției sociale atunci cînd se înscriu în mersul dezvoltării sociale.

CONSTANTIN SCHIFRIN

Puncte de vedere

Idilele au viața lor. O viață cu multe dependențe și fluctuații specifice dar care în ansamblu — reproduce etape și tranziții ale oricărui ciclu vital: se nasc, se dezvoltă și dispar. Lăsînd loc altora. Longevitatea umană este o consecință a unor mecanisme disimulate sau nu, dar care denotă oricum existența unor interese bine definite. Este atitudinea de decorație a morții în înaintea înțelegerea substanței ideii înainte de pătrunderea spre profunzimea cîmpului de cugetare abordat.

Cînd între „noi filosofi” — curent de gândire reacționar, de codificat ca atare, alături și în aceste pagini — se lasă loc „Marx este mort”, veridicatul conținut în ea se sprijinește pe castelul de nisip al confuziei între vitalitatea ideii și „etichetarea” ideii. Cînd informația a convertit zelul ideologic al unor grupuri în fete de euforie cu danșuri de săbiu, tot ei s-au strîbit să condamne marxismul la uitare și în ultimile decenii — „problemele globale” ale omenirii, au fost (și sînt) unii care nu pregetă să atace tot marxismul,

gîndirea marxistă ar fi trebuit să prevadă totul, explicit și în amănunț, să nu lase nici o porțiune de scîpare realității, să ofere toate cheile pentru a deschide calea spre lașele lumii inconștante! O astfel de dogmatism, or în incapacitate de a depăși spiritul hegelian al ideii absolute. „Criticele” de acest fel n-au rezistat și nu rezistă; ele sînt un soi de modă efemeră, care atribuie marxismului ceea ce el însuși a demonstrat că nu aparține: rigiditatea, caracterul

inert, sacralizarea adevărului, încremenea universalizată a ideilor. Mai nou însă, neînțelegerea esenței gândirii, materialist-dialectice, refuzul de a observa dependența marilor sale vitalități de resursele creatoare pe care le puntează, conduce la un noi soi de „decețare” ideologică a „morții ideii”. Una care — apelînd la manevra persuasivă a spiritului publicistic — pornește de la supozitia că „anacronismul marxismului este de domeniul evidențierii, nici nu se mai pune ca problemă! Redus, rînd

zeară pe introducerea confuziei ca factor de manipulare a conștiinței publice. În marea a „înșelăciunii”, „docteur” autoritar care face erupție de referințe la alți autori, apoi dă și o bibliografie la eseurile sale, distribuită pe trei „grade de accesibilitate” pentru publicul larg: un tineret de adevărată profunzime. Cu acea neonașanță a superficialității ce vrea să înțeleze cititorii — printr-o prezentare „vivantă” în ideile care îl fac apti să intre în secolul XXI!

ACULIN CAZACU

Confruntări de opinii

Există astăzi o acerbă „foame” de soluții, de modalități prin care să se depășească dificultățile cu care se confruntă omul, societatea și omenirea. Și pentru că astfel de nevoi se manifestă acut, satisfacerea lor nu a întîrziat să apară. Unele dintre aceste soluții — mult comentate în literatura de specialitate — sînt parțiale referindu-se la o singură țară sau la un singur tip de societate, altele sînt globale vînzînd înțelegerea omenirii; unele sînt realiste, optimiste, încredințate în puterea omului și a omenirii de a ieși din impas, altele sînt utopice, pesimiste, descurajante, lipsite de cel mai elementar realism; unele sînt acceptabile, chiar acceptate și transpuse în practică, altele sînt total inacceptabile, negațiviste la care lumea nici nu a aderat; în sfîrșit, unele sînt conservatoare înscrinduse pe linia menținerii statu-quo-ului, altele sînt reformuliste propunînd schimbări în structura sistemului mondial, altele sînt pur și simplu radicale sugerînd necesitatea înlocuirii unui sistem social cu altul, în speță, a capitalismului cu socialismul.

Cele mai multe dintre soluțiile la care ne-am referit au un caracter social și economic și sunt elaborate de economiști. Care sînt însă soluțiile propuse de reprezentanții științelor umaniste, în special de psihologi și sociologi?

Într-adevăr, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

Erich Fromm, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

Erich Fromm, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

Erich Fromm, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

Erich Fromm, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

Erich Fromm, de exemplu, în multe dintre lucrările sale, cu deosebire însă în „A avea sau a fi” (1978) considera că schimbarea la o societate mare se poate face numai prin schimbarea caracterului uman — structură psihologică complexă și esențială pentru ființa umană, „responsabilitate” de relațiile și comportamentele sociale ale omului.

FOAMEA DE SOLUȚII SAU MIZA ACTUALĂ A UMANISMULUI

locuri de muncă, ele nemaiavînd posibilitatea de a fi în continuare „impresna”, de a discuta, rîde, cînta vesela ca și pînă în prezent. În cel de al doilea caz, între subordonați și conducători se instalează cu timpul (din cauza conducerii deficiente) relații proaste, conflictuale, omenii fiind brutalizați sau neplăcuți în seamă în elaborarea și adoptarea deciziilor. Pentru cercetători concluzia a fost clară: nu altă condiție fizică ale muncii, ci condiții psihologice, influențate de climatul și productivitatea, cit relațiile psihologice care există între membrii unui grup, chiar grupul ca atare cu întregul său cortegiu de fenomene relaționale (norme de

conducere, manipulare, ameliorare, transformare. Foarte curînd s-a constituit chiar o miscare științifică care s-a autointitulat „născarea relațiilor umane” (Human Relations).

Dar nu numai microgrupurile sociale trebuiau optimizate și societatea în întregul ei. Cum s-ar fi putut proceda? J.L. Moreno, psihologul american de origine română (s-a născut la București în 1892) propune o soluție în acest sens. El este inițiatorul sociometriei, adică a metodei discipline care intenționează să măsoare relațiile psihologice, afective (de simpatie și antipatie) dintre oameni. Adeptorii o accesează poziție cu accii teoreticieni care în filosofie

unicar și complet fondat pe faptele empirice și evidente experimentale”. Un astfel de sistem capabil să răspundă „problemele actuale ale societății umane” este sistemul sociometric.

Aceste idei își capătă chiar și un fundamentar „științific”. Moreno crede că în afara preletariatului economic există și un proletariat intelectual, sociometric, care nu este deloc în funcție de condițiile sociale și economice. Indiferent dacă unii oameni sînt săraci sau bogăți, inteligenți sau nu, ei pot fi nefericiți, uitați, neglijați, respinși în grupurile din care fac parte. Există, de asemenea, oameni săraci din punct de vedere economic, dar bogăți din

punct de vedere sociometric. Unii oameni dețin mai mult capital afectiv, decît capital economic. Un astfel de proletariat sociometric există atît în capitalism, cît și în socialism. Moreno crede, de aceea, că schimbarea societății, depășirea limitelor capitalismului și socialismului nu se poate obține prin interzicerea revoluției sociale, economice, sau oricum numai pe calea ei, ci, îndeosebi, pe calea așa-zisei „revoluții sociometriei”, capabilă a schimba locul și rolul individului în rețeaua de relații psihologice a grupului. Foarte curînd sociometria a fost transformată într-un adevărat mit, în singura modalitate „științifică” de înțelegere și interpretare a acelor interpererionale, prea insistent chiar creatorul ei a prezentat-o ca fiind o știință de „importanță istorică”, care depășește multe alte concepții asupra vieții sociale și mai ales pe cea marxistă.

dr. M. ZLATE

